

гіпертермічним синдромом, зниженням апетиту або його відсутністю та в'ялістю), болями в животі, блюванням та діареєю.

Суременко Микола Степанович¹,
Шевченко-Макаренко Ольга Петрівна¹,
Савченко Ольга Анатоліївна², Гавриленко Лілія Олександрівна²,
Білий Микола Іванович³, Діброва Ірина Василівна³
**ЗАХВОРЮВАНІСТЬ НА ГОСТРІ ВІРУСНІ ГЕПАТИТИ НА
ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ**

¹Кафедра інфекційних хвороб
Дніпропетровська медична академія,
²Дніпропетровська міська клінічна лікарня № 21 імені проф.
Є. Г. Попкової, м. Дніпропетровськ, Україна
³Новомосковська центральна міська лікарня,
м. Новомосковськ, Україна

*Suremenko Nicholai Stepanovych¹,
Shevchenko-Makarenko Olga Petrivna¹,
Savchenko Olga Anatoliyivna², Gavrilenko Lily Oleksandrivna²,
Biliy Nikolai Ivanovich³, Dibrova Iryna Vasylivna³*
**THE INCIDENCE OF ACUTE VIRAL HEPATITIS IN
DNIPROPETROVS'K REGION**

¹*Department of Infectious Diseases,
Dnipropetrovsk Medical Academy,
²Dnipropetrovsk Clinical Hospital № 21 named after
prof. E. G. Popkova, Dnipropetrovsk, Ukraine,
³Novomoskovsk central hospital, Novomoskovsk, Ukraine
E-mail: dsmainfect@ukr.net; Suremenko N. S.*

Актуальність. Захворюваність на гострі вірусні гепатити у практиці інфекціоніста не втрачає своєї актуальності. Хоч здавалось, що вірусні гепатити А та В давно є керованими

інфекціями, бо проти них застосовується специфічна профілактика, а саме вакцинація. Але ж, що стосується України – вакцинація проти вірусного гепатиту А (ВГА) входить до складу рекомендованих вакцин та не є обов'язковою для широкого кола населення. Вакцинація проти гепатиту В (ВГВ), також введена в Календар щеплень нещодавно та більш чітко прищеплюються тільки деякі групи ризику. Проблемою остається відсутність вакцини проти вірусного гепатиту С (ВГС), який дуже рідко реєструється в гострий період захворювання та виявляється вже на стадії хронічного перебігу гепатиту С.

Тому за останні десятиліття значно змінилася етіологічна структура вірусних гепатитів, з 2009 року розпочата реєстрація гепатиту С, а гепатит А не здає своїх позицій та ми знову спостерігаємо підйом захворюваності серед населення. Так, захворюваність на ВГА у Дніпропетровському регіоні у міжепідемічні роки реєструвалась на рівні 18-80 випадків на 100 тис. населення, під час спалахів інфекції – в окремі роки становила 232 та 362, 5 на 100 тис. населення. Останній спалах ВГА спостерігався у 1994-1996 роках.

Мета. Вивчити рівень захворюваності на гострі вірусні гепатити на Дніпропетровщині.

Матеріали і методи. Нами було досліджено захворюваність на гострі вірусні гепатити А, В та С у Дніпропетровському регіоні. У тому числі, які знаходились на лікуванні в КЗ „Дніпропетровська міська клінічна лікарня № 21 ім. проф. Є. Г. Попкової” ДОР” (інфекційна лікарня) за 2013-2014 рр. Діагноз встановлювався на підставі сукупності клінічних та епідеміологічних даних, результатів лабораторних досліджень.

Результати дослідження. До 2013 р. захворюваність на ВГА у Дніпропетровському регіоні, як і в Україні в цілому, мала спорадичний характер, однак відзначається черговий підйом рівня захворюваності. У 2014 р. порівняно з 2013 р. вона зросла в 6,1 рази і становить 27,53 на 100 тис. населення порівняно з

показником минулого року (4,52), чому також сприяє те, що за останні роки накопичилась значна кількість населення, яка немає післяінфекційного імунітету. Так, у 2014 році мало місце два спалахи ВГА у м. Дніпропетровську (АНД район) та м. Кривий Ріг (Довгінцевський район), пов'язані з вживанням сирої питної води. Питома вага з усіх захворівши, задіяних у цьому спалаху, становила 40 % та 30 % з останніх становили сімейні осередки. Безжовтяничні форми були зареєстровані лише в осередках інфекції і спостерігались у 6,2 % хворих.

Щодо захворюваності на гострі ВГВ та ВГС, як і в попередні роки реєструвалась на тому ж рівні. Для ВГВ цей рівень становив 3,24 випадків у 2014 році проти 3,39 у 2013 році на 100 тис. населення. Захворюваність на ВГС спостерігалась на рівні 1,74 у 2014 році та 1,89 у 2013 році. За даним епід. Анамнезу, для парентеральних гепатитів перше місце (87,3 %) продовжує займати внутрішньовенне введення наркотичних речовин, з інших причин – хворі не виключають проведення татуажу, відвідування перукарень. У цій групі спостерігається найбільший відсоток захворюваності серед чоловіків (у 2,2 рази вище) порівняно з жінками.

Висновки. Захворюваність на гострі вірусні гепатити залишається однією з важливих проблем інфектології. Зараз ми спостерігаємо черговий циклічний підйом захворюваності на ВГА у Дніпропетровському регіоні, який, можливо, ще набирає обертів. Для припинення росту захворюваності на ВГА слід більш активно застосовувати активну профілактику та неспецифічні заходи щодо розповсюдження інфекції. Для попередження захворюваності на ВГВ та ВГС слід більш активно впроваджувати у засобах масової інформації матеріали про шляхи передавання гепатитів та запроваджувати здоровий засіб життя.